

РЕШЕНИЕ

№ 33836

гр. София, 30.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **11938** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АГРОМИЛК ПРОТЕИН“ ООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя С. И. Д., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221422003830-091-001/16.06.2023г., издаден от Б. С. С.–началник сектор (възложил ревизията) и Д. Н. Б.–главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) при Териториална дирекция (ТД) на НАП–В., в частта, потвърдена с Решение №1245/30.08.2023г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) – С. при ЦУ на НАП.

С жалбата се оспорва РА с доводи за неговата неправилност. Твърди се, че потвърдената част на РА е издаден в нарушение на материалния закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорва се отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС. Навеждат се аргументи, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на процесните доставки. Възражава се срещу констатациите на органите по приходите свързани с доставките, за които е отказан данъчен кредит, като се твърди тяхната действителност и наличието на документалната им обезпеченост според изискванията на ЗДДС. Оспорват се и корекцията извършена от данъчните органи по отношение на бракуваните през 2019г и 2022г. стоки и материали, като се твърди, че са били налице всички законови предпоставки за упражненото от дружеството право на приспадане на данъчен кредит. Претендират се разноски.

Ответната страна, Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна

практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, оспорва жалбата. Излага съображения, че РА е издаден от компетентен орган. Сочи, че събраните в хода на съдебното производство доказателства потвърждават направените изводи в оспорения акт. Поддържа аргументите изложени в решението на Директор на Дирекция „ОДОП“. Моли същата да се отхвърли като неоснователна, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна, следното:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422003830-020-001/26.07.2022г., връчена на 02.08.2022г. с която ревизията е възложена за определяне задължения по реда на ЗДДС за периодите 01.05.2019г.- 31.05.2022г.

Със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221422003830-020-002/23.08.2022г., ЗИЗВР №Р-22221422003830-020-003/31.10.2022г., ЗИЗВР №Р-22221422003830-020-004/13.12.2022г. е разширен обхватът на ревизия до 31.10.2022г. и срокът за завършване е удължен до 31.03.2023г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422003830-092-001/13.04.2022г., връчен на 19.04.2022г. , като след подадено искане за продължаване срока за подаване на възражение, същият е удължен до 02.06.2023г.

В срока за възражение, такова не е подадено, но е внесено писмено обяснение от управителя на дружеството, към което са приложени писмени доказателства.

Ревизията приключва с РА №Р-22221422003830-091-001/16.06.2023г.

С оспорения РА на жалбоподателя са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчни периоди от 01.05.2019г. до 31.10.2022г. в общ размер на 1 089 325,21лв. главница и 397 430,45лв. лихви при декларирано задължение в размер на 1 060 918,70лв. и внесено 46 252,34лв.

Установените с РА допълнителни задължения са оспорени пред директор на дирекция ОДОП - С. при ЦУ на НАП, както следва:

-в частта за отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3917,15лв. по фактури, издадени от „ВИК ЙОВКОВЦИ“ ООД;

-в частта за отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 46 666,67лв. по фактура, издадена от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕПШЪН“ ЕООД;

-в частта за корекция на приспадат данъчен кредит в размер на 16 543,56лв. за бракувани стоки.

С Решение №1245/30.08.2023г. на Директора на ОДОП – С., РА е отменен в частта относно отказан данъчен кредит (ДК) по фактури от „ВИК ЙОВКОВЦИ“ ООД за периода 01.12.2020г.– 31.03.2021г., а в останалата част е потвърден.

Обжалваната по съдебен ред, част от РА е обоснована от фактическа и правна страна по отношение на главницата по фактурата издадена от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕПШЪН“ ЕООД с извода за фиктивна доставка. Данъчните органи са приели липсата на кадрова обезпеченост предвид обстоятелството, че лицето сочено като доставчик на услугата- не е имало възможност да я изпълни, доколкото не е имал необходимата компетентност.

Относно приложението на разпоредбата на чл.80, ал.2, т.5 от ЗДДС и възможността да не се начисли ДДС по реда на чл.79, ал. 1 от ЗДДС е прието, че бракът на стоката следва да е в резултат на изтичане срока на годност, определен съгласно изискванията на нормативен акт и да съществува точна индивидуализация на бракуваните стоки. Посочено е, че жалбоподателя не е

доказал този срок на годност. Направен е извод, че при недоказване кога са произведени процесните хранителни стоки, от коя партида са и какъв е срокът им на годност, не е установено по безспорен начин и че същите са бракувани, защото не са били годни за консумация поради изтекъл срок. Прието е, че за бракуваните с протокол №1/31.12.2019г. УХТ опаковки разпоредбата на чл.80, ал.2, т.5 от ЗДДС е неприложима, тъй като не са ангажирани доказателства за това какъв е срокът им на годност, нито е посочен нормативен акт, регламентиращ употребата им. Липсват и такива за унищожаването им.

Предмет на настоящия съдебен контрол са следните констатации на приходните органи, потвърдени от решаващия орган:

Отказ за признаване на право на приспадане на ДК в размер на 46 666,67лв. по фактура № [ЕГН]/16.10.2019г., издадена от „Глобъл Трейдинг Корпорейшън“ ЕООД, с предмет „консултантска услуга за анализ и извличане на протеин и преработката му от суроватка“. Органите по приходите са приели, че липсва реална доставка на услугата, тъй като представеният в хода на ревизията анализ е с текст, изцяло копиран от интернет статия, а доставчикът не разполага с кадрова и техническа обезпеченост за изпълнението.

Извършената корекция на приспадат ДК в общ размер на 16543,56лв. (2319,66лв. за м.12/2019г. и 14223,90лв. за м. 05/2022г.) на основание чл.79, ал.1 от ЗДДС за бракувани стоки (УХТ опаковки, краве сирене и палмово масло). Органите са приели, че не са налице доказателства за изтичане на срока на годност съгласно нормативен акт, за да се приложи изключението по чл. 80, ал.2, т.5 от ЗДДС.

С Решение №5586 от 17.05.2024г. по адм. дело №10002/2023г. на АССГ, оспореният РА е бил прогласен за нищожен поради липса на материална и териториална компетентност на органа, възложил ревизията – служител на ТД на НАП В., при положение че седалището на ревизираното лице е в [населено място].

С Решение №11146 от 10.11.2025г. по адм. дело №7237/2024г. Върховният административен съд (ВАС) е отменил решението на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав. В мотивите си ВАС е посочил, че съгласно задължителната практика, обективирана в Тълкувателно решение №3 от 26.06.2025г. по тълкувателно дело №2/2024г. на ВАС, не е нищожен ревизионен акт, възложен от орган по приходите от друга териториална дирекция, ако това е станало по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. ВАС е дал задължителни указания на настоящия състав да извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорения РА по същество.

В хода на производството пред АССГ по адм. дело №10002/2023г. е прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), което установява, че спорната фактура от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е редовно осчетоводена по сметки 602 „Разходи за външни услуги“, 4531 „Начислен данък за покупките“ и 401 „Доставчици“, като плащането е извършено чрез прихващане. Експертизата установява и наличието на протоколи за брак от 31.12.2019г. и 31.05.2022г., които са осчетоводени по сметка 6093 „Брак“.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. В

конкретния случай, с решението си по адм.д.№7237/2024г., ВАС е дал задължителни указания, основани на Тълкувателно решение №3/2025г. на ВАС. Съгласно тази практика, възлагането на ревизия на лице със седалище в [населено място] от орган по приходите към ТД на НАП В. не води до нищожност на РА, щом са спазени процедурите по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП, които позволяват на ръководството на НАП да концентрира ресурс и да възлага ревизии на определени органи по приходите извън общите правила за териториална компетентност.

По делото са представени заповедите, въз основа на които е действал органът, възложил ревизията, и същите съответстват на описаната в тълкувателното решение процедура.

Съдът намира, че оспореният /РА/ Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.118, ал.2 от ДОПК във връзка с чл.7, ал.1, т.4 от ЗНАП и чл.119, ал.2 от ДОПК. Заповедите в хода на производството са издадени от оправомощени лице. Компетентността на органа, подписал заповедите и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена.

Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения, такива които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи.

Съгласно разпоредбата на чл.120, ал.2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт.

Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл.120, ал.2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА.

В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно установените задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност и определените лихви за забава.

В срока по 117, ал.5 от ДОПК не е подадено възражение срещу РД.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Относно отказания данъчен кредит по фактура от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД:

Съдът приема че, за да бъде признато правото на приспадане на ДК, следва да е налице реално осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, която да е използвана за целите на облагаемите доставки на регистрираното лице, съгласно чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС. В тежест на приходната администрация е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че доставка липсва или че получателят е знаел или е бил длъжен да знае, че участва в данъчна измама.

В настоящия случай, органите по приходите основават извода си за липса на реална доставка основно на факта, че представеният анализ е с текст, копиран от интернет. Този довод

сам по себе си не е достатъчен да обори реалността на доставката. Жалбоподателят твърди, а и представените доказателства сочат, че услугата не се изчерпва със съставянето на текстов документ, а включва консултации, довели до реално технологично решение – инсталация за преработка на суроватка и биореактори.

Събраните по делото доказателства, включително приетото заключение на ССЕ, установяват, че доставката е документирана с изискуемите от закона първични счетоводни документи – фактура, договор, двустранно подписан приемно-предавателен протокол. Сделката е намерила отражение в счетоводствата и на двете дружества, като доставчикът е начислил и декларира дължимия ДДС. Плащането е уредено чрез прихващане, което е законоустановен способ за погасяване на задължения. В хода на ревизията е установено, че е съставен протокол за прихващане от 17.12.2019г. между БИ Си Си 1997 ООД Глобъл Т. К. ЕООД за сумата от 60282,88 лева по фактура 11561/17.12.2019г.

Достоверността на фактурите с отказания ДК се потвърждава от извършена насрещна проверка на процесния доставчик с Протокол Ж1-22221022173011141- 001/ 13.10.2022 г., при която представителя на доставчика не е отрекъл доставките към „Агромилк Протеин“ ООД, ЕИК[ЕИК], а на напротив потвърдил ги е и е представил доказателства за реалното им изпълнение. Представените доказателства са изрично изброени в протокола, както следва: заверено копие на фактура№[ЕГН]/16.10.2019 г. издадена от „ГЛОБЪЛ Т. К.“ ЕООД с предмет: „консултантска услуга за анализ и извличане на протеин и преработката му от суроватка“, копие от сключен на 14.01.2019 г., договор за предоставяне на консултантска услуга с възложител „БИ.СИ.СИ. 1997“ ООД, ЕИК[ЕИК] /предишно наименование на А. Протеин ООД/, приемно — предавателен протокол № В000000076/31.10.2019 г. към фактура № [ЕГН]/ 16.10.2019 г., оборотна ведомост и хронологичен регистър за периода 01.01.2019 г. - 30.09.2019 г.

Автентичността на фактурите е доказана с отразяването им в справката — декларация и дневника за продажби по ЗДДС подадени в НАП от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, и въз основа на тях управителя на дружеството доставчик е декларира неизгодни за него факти - данъчни задължения за ДДС свързани с облагаемите доставки извършени от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

Съгласно константната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС), по-специално по дела С-439/04 и С-440/04 (Kittel) и С-80/11 и С-142/11 (М.), правото на приспадане може да бъде отказано само ако въз основа на обективни данни се установи, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделка, свързана с данъчна измама. В случая, приходната администрация не ангажира никакви доказателства, от които да се направи извод за знание или недобросъвестност от страна на жалбоподателя. В този смисъл е и практиката на ВАС. Така например, в Решение № 7460 от 17.06.2024г. по адм.д. 2971/2024 на ВАС, съдът постановява, че доказателствената тежест за установяване на злоупотреба с право и участие в данъчна измама "стои изцяло в данъчната администрация", която трябва надлежно да установи обективните обстоятелства, въз основа на които може да се заключи, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае за измамата. В този смисъл са и решения: Решение №11210 от 16.11.2023г. по адм.д. 4866/2023 на ВАС, Решение №6718 от 21.06.2023г. по адм.д. 3586/2023 на ВАС, Решение №11394 от 10.11.2021г. по адм.д. 3407/2021 на ВАС и др.

В хода на ревизията е установено, че услугите са изпълнени лично от управителя на "Глобъл Трейдинг Корпорейшън" ЕООД П. Х. К., който е извършил услугата и притежава необходимата за това професионална квалификация, видно от приложената Диплома за више образование № 110385/ 22.11.1989 г., издадена от СУ „К. О.".Липсата на специфична образователна

квалификация у управителя на доставчика или използването на публично достъпна информация не са достатъчни, за да се приеме наличие на измама.

Наличието на право на приспадане на данъчен кредит за получените сделки се определя в зависимост от тяхното последващо използване. За да възникне правото на данъчен кредит, доставките трябва да поддържат пряка и непосредствена връзка с независимата икономическа дейност на лицето. Наличието на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, които пораждат право на приспадане на ДДС, е необходимо по принцип, за да се признае на данъчно задълженото лице право на приспадане на данък, начислен върху получената доставка, както и за да се определи обхватът на това право. За да има „пряка и непосредствена връзка“ с дейността на лицето, не е необходимо за получената доставка с право на ДК да съществува връзка с друга конкретна последваща облагаема сделка. Една връзка с дейността на задълженото лице също може да бъде достатъчна.

Съдът споделя доводите на жалбоподателя, че съществува право на приспадане в полза на данъчно задълженото лице дори при липса на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка на услуги и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, когато разходите за въпросните услуги са част от общите разходи на това лице и като такива представляват елементи, формиращи цената на стоките или услугите, които то доставя. В случаят разходите за услуги по спорните фактури са осчетоводени като такива в счетоводната отчетност на предприятието и са включени в общите му разходи по дебита на сметка 602 Разходи за външни услуги и 611 разходи за основна дейност, което поражда право на ДК. Представени са счетоводни регистри, съгласно които фактурите предмет на спора са осчетоводени в счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Отделно от това, съдът не споделя извода на ревизиращите, че мястото на предоставяне на услугата не е свързано с икономическата дейност на дружеството. Напротив, мястото, с което е свързано изпълнението на услугата е актив експлоатиран от ревизираното дружество - пречиствателна станция със ЗП 270,00 кв.м., която до 01.03.2021 г. е негова собственост, а след тази дата собственик е „Би Си Си Елена“ ООД, което с договор за наем от 07.04.2017 г., я отдава под наем на „БИ.СИ.СИ. ХАНДЕЛ“ ООД, предишно наименование на „Агромилк Протеин“ ООД/. Обработката на суроватка, която естествено се отделя от работата с млечни продукти, е дейност, която се извършва от жалбоподателя и същата е пряко свързана с оказаната от „Глобъл ТРЕИДИНГ КОРПОРАЦИИ“ ЕООД услуга за анализ и извличане на протеин и преработката му от суроватка.

Освен това, съдът съобрази практиката на СЕС дело C-118/11, относно това, че критерият изведен от използването на стоката или услугата за целите на сделки, попадащи в икономическата дейност на предприятието, е различен според това дали става дума за получаването на услуга или придобиването на дълготраен актив. При сделка, състояща се в получаването на услуга, наличието на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, е по принцип необходимо, за да се признае на данъчнозадълженото лице право на приспадане на ДДС, начислен върху получена доставка, както и за да се определи обхватът на това право (точка 46 от решението).

СЕС приема, че е налице право на приспадане в полза на данъчнозадълженото лице дори при липса на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, когато

разходите за получените услуги са част от общите разходи на това лице и поради това представляват елементи, формиращи цената на стоките и услугите, които то доставя.

Ограничаването на правото на приспадане предполага съпоставянето на предназначението на получените стоки/услуги с икономическата дейност на задълженото лице и изключването на пряката и непосредствената връзка между тях.

Съществуването на пряката и непосредствена връзка не може да бъде отречено заради това, че придобитите стоки или услуги не са използвани веднага за икономическите дейности на данъчнозадълженото лице /т. 44 от Решение на СЕС по дело C-153/11/. При наличие на възможност за последващо във времето използване на придобитото по облагаеми доставки за икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, разминаването на придобиването и използването на придобитото в обхвата на икономическата дейност не изключва правото на приспадане на данъчен кредит и признаването на разходи за данъчни цели. /В този смисъл цитираното от жалбоподателя Решение на ВАС № 7888/ 14.07.2023 г./

В заключение, съдът намира, че изводите на приходните органи за липса на реална доставка са необосновани и в противоречие с материалния закон и практиката на СЕС. Правото на приспадане на ДК в размер на 46 666,67лв. е възникнало законосъобразно и РА в тази част следва да бъде отменен.

Досежно извършената корекция на упражнено право на данъчен кредит за бракувани материални запаси:

Съгласно чл.79, ал.1 от ЗДДС, при бракуване на стоки, за които е ползван данъчен кредит, лицето дължи данък в размер на ползвания кредит. Разпоредбата на чл.80, ал.2, т.5 от ЗДДС обаче предвижда изключение, съгласно което корекция не се извършва при брак поради изтичане на срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт.

В случая, жалбоподателят е представил протоколи за брак от 31.12.2019г. и 31.05.2022г., в които са описани бракуваните стоки и като причина е посочен изтекъл срок на годност и влошени качества.

Според чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС при брак на стоки поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт, не следва да се прави корекция на приспаднатия ДК. За да е приложима последната разпоредба трябва да е доказано по несъмнен начин, че бракуването на стоките е в резултат на изтичане на срока им на годност, за което в случая са налице безспорни доказателства.

Видно от заключението на ССЕ, част от бракуваните „Краве сирене специалитет“ и „Палмово масло“ са придобити през 2021 г., с фактури издадени от "Североизточна Млечна Компания" ООД и от "Димитрова Транс 2018" ЕООД. Към фактурата за придобиване на палмовото масло предмет на брака са приложени търговските документ за произход им № 691/04.09.2018 г. от „Д. млечна компания“ ООД/млекопреработвателно предприятие "С. Приета" [населено място] с получател БИ.СИ.СИ. 1997 ООД /сега "Агромилк Протеин" ООД/ за рафинирано палмово масло 10970 кг. със срок на годност 07.05.2019 г. и Търговски документ за произход № 1542/04.08.2017 г. издаден от „Младост 2016“ ЕООД с получател "Сирма Приета Гранд" ЕООД за рафинирано палмово масло 5970 кг. със срок на годност 07.05.2019 г. и Търговски документ за произход № 1569/08.08.2017 г. от М. 2016 ЕООД с получател "Сирма Приета Гранд" ЕООД за

рафинирано палмово масло 5000 кг. със срок на годност 07.05.2019 г., което доказва, че към датата на бракуването с процесния протокол от 31.05.2022 г., срока на годност на бракуваното палмово масло е изтекъл. Към фактура № [ЕГН]/20.12.2019 г., издадена от "Димитрова Транс 2018" ЕООД на БИ.СИ.СИ. 1997 ООД /сега "Агромилк Протеин" ООД/ за доставка на 8400 кг. краве специалитет с дан. основа в размер на 49728,00 лв. и ДДС в размер на 9945,60 лв. или общо 59673,60 лв. е приложен Търговски документ № 0025/20.12.2019 г. от "Димитрова Транс 2018" ЕООД за извършен ветеринарен контрол от Млекопреработвателно предприятие "Сердика Инвест" ЕООД, [населено място] със срок на годност м.02.2020 г., който отново е изтекъл към момента на бракуването 31.05.2022 г. От заключението на ССЕ се установява още, че бракът е надлежно осчетоводен. Жалбоподателят е представил и доказателства, че бракуваните стоки не са останали в патримониума му, а са били предмет на последващи доставки – продадени са като храна за животни с фактура №[ЕГН]/01.06.2023г. или са предадени за рециклиране с протокол от 15.08.2023г.

Предвид изложеното, съдът приема, че причината за брака е изтичане на срока на годност/трайност на стоките, като срокът на годност/трайност е определен съгласно изискванията на нормативен акт - Закон за храните. Налице е проследима документация, включваща протоколи за брак, съдържащи индивидуализация на стоките причина за бракуването, както и доказателства, свързващи бракуваните стоки с конкретни фактури за придобиване и партии и съответно счетоводни документи за отписване на стоките и доказателства за последващото им унищожаване или предаване за оползотворяване. Освен това съдът приема че бракът е в обичайните за съответната дейност размери. Тези свои изводи съдът формира от практиката на ВАС застъпена в Решение № 6824 от 10.06.2015г. по адм.д. 4200/2015г. на Върховен административен съд, Решение №1052 от 30.01.2024г. по адм.д.7344/2023г. на Върховен административен съд, Решение №15269 от 12.11.2019г. по адм.д.7310/2019г. на Върховен административен съд, Решение № 13002 от 21.12.2023 г. по адм.д. №5621/2023г. на Върховен административен съд, Решение № 6291 от 28.05.2020г. по адм.д. №852/2020 на Върховен административен съд.

Последователна е и практиката на СЕС (вкл. по дело С-127/22), че когато бракуването е надлежно документирано и стоките са унищожени или са предмет на последваща, макар и облагаема с ДДС продажба на по-ниска стойност (като отпадък), корекция на първоначално приспаднатия ДК не се дължи. Целта на корекцията по чл.79 от ЗДДС е да се предотврати ситуация, в която стока, за която е ползван ДК, се изважда от икономическия оборот и се използва за крайно потребление без данъчна тежест. Съдът приема, че в настоящия случай такава хипотеза не е налице.

С оглед на това, съдът намира, че са налице предпоставките за приложение на изключението по чл.80, ал.2, т.5 от ЗДДС. Корекцията на данъчен кредит в общ размер на 16 543,56лв. е извършена незаконосъобразно и РА в тази част също следва да бъде отменен.

По изложените съображения, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а оспореният РА в потвърдената му от решаващия орган част – отменен.

С оглед изхода на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените при първоначалното разглеждане на делото разноски в размер на 588 евро / по адм. дело №10002/2023г. на АССГ/. Пред ВАС и в настоящото производство не са претендирани разноски. Не са

ангажирани и доказателства в тази насока.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд–София-град.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221422003830-091-001/16.06.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – В., в частта, потвърдена с Решение № 1245/30.08.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С..

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП да заплати на „АГРОМИЛК ПРОТЕИН“ ООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси в размер на 588 евро-/петстотин осемдесет и осем евро/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: